

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116228295
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5116228295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobkyne: T. Y., nar. XX.X.XXXX, M. V. XXXX/XX, XXX XX K., zastúpená JUDr. Ľubomír JURIGA-BRANKOVIČ, advokát, so sídlom U. O. X XXX XX K., proti žalovanému: X. Y., nar. XX.X.XXXX, V. XXX/XX, XXX XX E., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Tatiana Polková, so sídlom O. P. XXX/XX, XXX XX K., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 27C/14/2016-544 zo dňa 20.3.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 27Pc/14/2016-544 zo dňa 20.3.2019 vyporiadal podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal:

1/ byt č. 3, 1. poschodie, vchod 63, obytný dom č.s. XXXX na parcela registra C parcelné č. 1472/74, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela registra C parcelné číslo 1472/74 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 539 m² vo výške 6.984/273541, všetko zapísané na LV č. XXXX, kat. územie K., obec Žilina, okres Žilina v hodnote 80.200 eur,

2/ pozemok parcela registra C parcelné číslo 782/2 - ostatná plocha o výmere 386 m², zapísaný na LV č. XXX, kat. územie X. obec Žilina, okres Žilina v hodnote 1.930 eur,

3/ hnutelné veci:

- v kúpeľni a WC - práčka, zrkadlo, kôš na prádlo 2 ks, nástenné svietidlo 2 ks, spolu 252 eur,
- v kuchyni chladnička s mrazničkou, kuchynský stôl a stoličky, stropná lampa, mikrovlnka, spolu 738 eur,

- v chodbe - zrkadlo, koberec, vešiak kovový vešiak, drevený, skrinka na topánky spolu 212 eur,

- v detskej izbe - zostava nábytku, stolička čalúnená, koberec, luster detský, spolu 240 eur,

- v spálni manželská posteľ, stolík so zrkadlom, 2 ks nočný stolík, luster, koberec, spolu 370 eur,

- v obývacej izbe - sedacia súprava (gauč a 2 ks taburetky), obývacia stena, luster, televízor Panasonic, DVD prehrávač, videorekordér, písací stôl detský, spolu 453 eur

a ďalšie veci :

- kuchynský riad, garniže 4 ks, nočné lampy, nástenné hodiny, fotoaparát, rádio, radiátor elektrický v kúpeľni, notebook, notebook malý, žehlička, vysávač, spolu 435 eur, spolu v hodnote 2.700 eur.

Žalobkyňa sa stala preberateľkou dlhu veriteľa Slovenská republika - Bytová agentúra rezortu Ministerstva obrany, podľa zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 29.11.2010 vo výške 8.490,65 eur

ku dňu 8.11.2013 a zároveň žalobkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 21.677 eur v lehote do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa návrhom domáhala a vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) s odôvodnením, že rozsudkom

OS Žilina č.k. 30P/374/2012-65 zo dňa 16.9.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.11.2013, bolo ich manželstvo rozvedené a po rozvode sa im nepodarilo dohodnúť o spoločne nadobudnutom majetku. Uviedla, že do aktív bezpodielového spoluvlastníctva patria nehnuteľnosti - trojizbový byt č. 3, 1.poschodie, vchod 63, dom č. súp. XXXX ulica U. V. v K. a spoluvlastnícky podiel k spoločným častiam a zariadeniam domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela č. KN C 1472/74 o veľkosti 6984/273541, zapísané na LV XXXX, kat. územie K. s tým, že hodnota bytu ku dňu zrušenia BSM 8.11.2013 bola 52.000 eur. Ďalej do BSM patrí pozemok parcela č. KN C 782/2 - ostatná plocha o výmere 386 m², kat. územie X., zapísaný na LV XXX a jeho hodnota k 8.11.2013 je 1.930 eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že do BSM patria hnutelné veci - osobné motorové vozidlo značky SUZUKI SWIFT EČ ZA935EX, zostatková hodnota 7.000 eur a bytové zariadenie, ktoré je špecifikované v prílohe žaloby v hodnote 2.700 eur.

Ďalej do BSM patria pasíva a žalobkyňa uviedla, že počas trvania manželstva strany uzavreli zmluvu o prevode vlastníctva bytu zo dňa 29.11.2010 za kúpnu cenu 14.352,99 eur s tým, že zaplatili 15 % pri kúpe bytu 2.115,26 eur a zostatok bezúročne v 119. splátkach vo výške 99,89 eur. Po zrušení BSM ku dňu 8.11.2013 činil zostatok dlhu voči predávajúcemu SR - bytová agentúra rezortu Ministerstva obrany vo výške 85 splátok po 99,89 eur, čo je spolu 8.490,65 eur a splátky spláca žalobkyňa. Podľa zmluvy o splátkovom úvere, ktorá bola uzavretá so SLSP a.s. č. 0425470614 zo dňa 21.3.2011 bol poskytnutý úver vo výške 10.000 eur za účelom nadobudnutia, úpravy a údržby nehnuteľnosti. Po zrušení BSM 8.11.2013 bol aktuálny zostatok dlhu 93 splátok po 112,61 eur, spolu 10.472,73 eur, ktoré spláca žalobkyňa. Podľa zmluvy o spotrebnom úvere č. LZL/11/40321 zo dňa 29.9.2011, ktorá bola uzavretá so spoločnosťou IMPULS - Leasing Slovakia s.r.o. Bratislava na nákup motorového vozidla SUZUKI SWIFT s tým, že výška bola 9.214,40 eur, auto - leasing úver 11.746,80 eur, akontácia 2.303,60 eur a mesačná splátka 195,78 eur, spolu 60 splátok a do zrušenia BSM bolo zaplatených 25 splátok po 195,78 eur, spolu 4.894,50 eur. Po zrušení BSM bol aktuálny zostatok dlhu 35 splátok po 195,78 eur, čo je spolu 6.852,30 eur s tým, že dlh je vyplatený žalobkyňou a spolu bola uhradená suma 7.176,24 eur. Žalobkyňa ďalej uzavrela dohodu o uznaní dlhu a splátkach dňa 30.7.2013 so spoločnosťou Bytterm a.s. z dôvodu nedoplatku na ročnom vyúčtovaní nákladov za rok 2012 vo výške 1.699,52 eur a mesačné splátky boli 169,95 eur a úrok z omeškania 77,60 eur. Po zrušení BSM zostalo zaplatiť 8 splátok po 169,95 eur a úrok z omeškania 77,60 eur, čo je spolu 1.461,86 eur, ktoré žalobkyňa zaplatila.

Ďalej žalobkyňa uviedla, že rozsudkom o rozvode manželstva boli maloleté deti E. a U. zverené do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovaný prispieva na výživu E. 100 eur a maloletá U. 80 eur mesačne. Žalovaný v čase podania žaloby bol vo výkone trestu, na základe rozsudku OS Žilina č.k. 3T/57/2013-416 zo dňa 3.10.2013 za trestný čin podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona (zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby). Podľa rozsudku OS Žilina č.k. 17C/86/2015 - 52 zo dňa 3.6.2015 bol žalovaný úplne vylúčený z užívania predmetného bytu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a na pozemku. Žalobkyňa býva s maloletými deťmi spoločne v byte a užíva osobné motorové vozidlo na zabezpečenie chodu domácnosti a starostlivosti o zverenú deti. Pretože nedošlo k uzavretiu dohody, tak žiadala aby vo veci rozhodol súd a zároveň uviedla podľa § 150 OZ, že pri vyporiadaní sa vychádza zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké, teda z princípu parity, avšak zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom a teda pripúšťa disparitu podielov. Pritom sa prihliadne na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí a prihliadne sa aj na mieru účasti na rozvrate manželstva. Vyporiadanie BSM sa vykonáva ako tzv. vyporiadanie v širšom zmysle, t.z. že treba vyporiadať aj pohľadávky a dlhy manželov a ďalej uviedla, že po rozvode býva s maloletými deťmi spoločne v byte a sama platí všetky náklady na domácnosť, splátky spotrebného úveru, za prevod bytu, leasingové splátky, nedoplatok za byt. Pokiaľ ide o rozvrat manželstva, tak miera účasti je uvedená vo vyššie uvedených rozsudkoch Okresného súdu Žilina. Všetky uvedené skutočnosti sú natoľko závažné, že zakladajú dôvod na úpravu výšky vyporiadacích podielov, a tak navrhuje, aby bol podiel žalobkyne? a podiel žalovaného?. Zároveň žiada rozhodnúť tak, že nehnuteľné a hnutelné veci by nadobudla spolu žalobkyňa a zostatky dlhov by taktiež prevzala žalobkyňa, ktorá by vyplatila finančnú náhradu žalovanému a podľa žaloby išlo o sumu 9.249,63 eur.

Na pojednávaní 11.7.2018 žalobkyňa uviedla, že mení zostatkovú hodnotu za osobné motorové vozidlo zo sumy 7.000 eur na sumu 5.000 eur, keďže tu došlo k ďalšej amortizácii vozidla a ďalej pokiaľ ide o hodnotu bytu, tak v žalobe uviedla 52.000 eur, ale súhlasí aby hodnota bola podľa znaleckého posudku, ktorý nechal vypracovať žalovaný vo výške 80.200 eur. Na základe tohto, pokiaľ ide o aktíva, hodnota bytu je 80.200 eur, pozemku 1.930 eur, auta 5.000 eur a bytového zariadenia 2.700 eur, čo je spolu 89.830 eur a pokiaľ ide o pasíva, tak tu zotrúva na žalobe, a tak pasíva sú spolu vo výške 27.601 eur, takže rozdiel medzi aktívami a pasívami je suma 62.229 eur, a tak žiada výplatu pre žalovaného vo výške 1/3, suma 20.743 eur. Ďalej žalobkyňa spochybnila čestné vyhlásenie Z. Y., pokiaľ ide o vyplatenie sumy 300.000,- Sk pre žalovaného a spochybňuje aj výplatu sumy 5.000 eur ako podiel z pozemkov, pretože tieto sumy nezodpovedajú podielu žalovaného k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy a kúpna cena mala byť rozdelená podľa podielov predávajúcich. Ďalej žalobkyňa namieta aj tvrdenie, že finančné prostriedky nadobudnuté darom a dedením boli spotrebované ako investície do bytu. Naopak, podľa zmlúv o úvere vyplýva, že finančné prostriedky, ktoré boli nadobudnuté z úveru boli spotrebované na byt a na jeho údržbu, zariadenie a opravy. Ide o úverové zmluvy so SLSP zo dňa 11.2.1998 a 30.6.2010.

Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 13.8., doručené 13.8.2018 uviedla, že peniaze, ktoré nadobudol žalovaný titulom daru a dedenia neboli použité výhradne ako investície do rekonštrukcie bytu, ale boli použité na nákladný život žalovaného a kupoval si veci výlučne pre svoju osobu a ktorých bol sám vlastníkom a ďalej špecifikuje výdavky žalovaného. Žalobkyňa uviedla, že počas trvania manželstva sám žalovaný bol vlastníkom viacerých vozidiel a do ich nákupu investoval darované finančné prostriedky. Pokiaľ ide o rozdiel cien medzi kúpnyimi zmluvami o prevode nehnuteľností a čestnými prehláseniami, ktoré predložil žalovaný, tak z hľadiska práva ide o významné skutočnosti a právny akt medzi predávajúcimi a kupujúcimi. Žalobkyňa nespochybňuje, že žalovaný obdržal týmto titulom finančnú hotovosť, ale spochybňuje jej využitie a jej výšku a za smerodajné považuje výšku uvedenú v kúpnych zmluvách. Tvrdenie žalovaného, že sa len snažil vyhnúť plateniu dane považuje za špekulatívne, a to z dôvodu, že tento prevod zdedených nehnuteľností podliehal oslobodeniu od dane, podľa právnych predpisov platných v danom čase. Ďalej pokiaľ žalovaný uvádza, že žalobkyňa priniesla do bytu len televízor a chladničku a všetko ďalšie zariadenie bolo nadobudnuté z finančných prostriedkov žalovaného, tak žalobkyňa predkladá zoznam vecí, ktoré kúpili rodičia žalobkyne na počiatkové zariadenie bytu v roku 1998 a predkladá aj čestné prehlásenie. Pozemok vo X. manželom predali rodičia žalobkyne v roku 2000 za symbolickú cenu 1.000,- Sk a tito časť v roku 2009 predali za sumu 28.667,90 Sk s tým, že peniaze boli použité v spoločnej domácnosti. Ďalej sa žalobkyňa vyjadrovala k osobným veciam, ktoré žiada z bytu vydať žalovaný. Žalobkyňa potvrdila, že pokiaľ ide o všeobecnú cenu bytu, tak je tu dohoda na sume 80.200 eur, ktorá bola výsledkom znaleckého posudku. Nemôže ale súhlasiť s vyjadrením žalovaného, ktorý sa odvoláva na znalecký posudok a uvádza, že ide o dôkaz toho, do čoho investoval finančné dary a zdedené finančné prostriedky. Zhotovené fotografie interiéru ako súčasť znaleckého posudku sú z roku 2018 a teda nejde o stav bytu v čase zániku BSM. Žalovaná za týmto účelom ozrejmenia rozdielov predložila fotografie a uviedla k akým zmenám v interiéri bytu došlo počas uvedeného obdobia. Ďalej sa vyjadrovala k finančným prostriedkom, ktoré boli poukazované na účet žalobkyne počas pobytu žalovaného vo väzení a k platbám za výdavky a dlhy spojené s bytom, pričom mesačné výdavky sú spolu 1.061,61 eur. Pretože žalobkyňa nemala dostatok finančných prostriedkov, tak si peniaze požičiavala a spolu od súkromných osôb mala požičanú sumu 9.150 eur, o čom predkladá čestné prehlásenia. Žalobkyňa sa ďalej vyjadrovala k úverom ktoré si zobrala, aby splácala všetky pohľadávky, ktoré vznikli v spojení s bytom. Žalobkyňa uviedla, že je nevyhnutné uplatnenie výnimky z parity podielov a uviedla, že je to z dôvodu všetkého čím musela prejsť a akú snahu a úsilie musela vyvinúť, aby zachránila rodinu a byt, ktorý je predmetom vyporiadania. Princíp disparity má svoje opodstatnenie aj z inej ako z finančnej stránky a poukázala na to, že žalovaný bol rozsudkom OS Žilina 3T/57/2013-416 zo dňa 8.10.2013 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a žalovaný svojim správaním spôsobil rozvrat manželstva a rodiny. Dôvody, ktoré poukazujú na právo na uplatnenie disparity sú uvedené nielen v rozsudku 3T/57/2013-416, ale aj v rozsudku 17C/86/2015 - 52, ktorým bol žalovaný úplne vylúčený z užívania spoločného bytu. Na základe tohto žiadala, aby žalovanému bola povinná vyplatiť len 1/3 jeho podielu.

Na pojednávaní 11.10.2018 žalobkyňa zotrúva na skutočnostiach podľa písomného vyjadrenia zo dňa 13.8.2018. Opravila vyjadrenie, kde došlo k prepisovej chybe v bode 1 písm. g) v súvislosti s ohodnotením vozidla SEAT ALTEA, kde je uvedená odhadová cena v Sk, ale ide o eurá a išlo o nové auto. Žalobkyňa netvrdí, že žalovaný nedostal finančné prostriedky, ale nie všetky použil len na

rekonštrukciu, ale aj na zakúpenie iných vecí, ktoré nie sú predmetom vyporiadania, tak ako vyplýva z písomného vyjadrenia. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nemôže byť za jeden skutok dvakrát súdený, pričom ide o výkon trestu na základe trestného rozsudku a zároveň o disparitu pri vyporiadaní BSM, tak žalobkyňa poukazuje, že pri disparite sa berú do úvahy tri základné veci a pokiaľ ide o dôvod rozpadu manželstva, tak to nemá nič spoločné s trestným činom a ďalej ide o starostlivosť o deti a o rodinu a o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Pokiaľ žalobkyňa argumentovala rozsudkami, tak v odôvodneniach rozsudkov sú skutočnosti, z ktorých je možné zistiť, čo bolo dôvodom rozvratu manželstva strán konania. Žalobkyňa teda neargumentuje priamo odsúdením žalovaného za trestný čin, ale poukazuje na dôvod rozpadu manželstva. V ďalšom zotrváva na dôvodoch podľa písomného vyjadrenia. V ďalšej časti žalobkyňa sa vyjadrovala k finančnej situácii v období keď žalovaný bol vo väzbe a výkone trestu a na základe tohto jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o udržanie spoločného majetku, tak na tomto sa podieľala žalobkyňa a nie žalovaný.

Na pojednávaní 13.12.2018 v záverečnom vyjadrení žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe a žiadala vyporiadať BSM podľa písomného vyjadrenia.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.2., doručené 26.2.2018 uviedol, že si dal vypracovať nový znalecký posudok znalkyňou Ing. Hošťákovou, ale žalobkyňa neumožnila vstup a nahliadnutie do bytu, a tak žiada nariadiť znalecké dokazovanie, nakoľko nesúhlasí s trhovou cenou nehnuteľnosti podľa žaloby.

Vo vyjadrení zo dňa 11.6., doručené 12.6.2018, žalovaný uviedol, že bol vypracovaný znalecký posudok č. 126/2018 znalkyňou Ing. Martou Hošťákovou, ktorá vypracovala posudok na všeobecnú hodnotu bytu spolu so spoluvlastníckym podielom k spoločným častiam, zariadeniam a pozemku a hodnota bytu bola stanovená na 80.200 eur.

Na pojednávaní 11.7.2018 žalovaný uviedol, že podľa čestných prehlásení brata žalovaného tento vyplatil žalovanému sumu 300.000,- Sk, čo je 9.958 eur a vyplatil aj sumu 5.000 eur a 15.000 dolárov. Ďalej žalovaný predložil aj čestné vyhlásenie matky žalovaného a osvedčenie o dedičstve a kúpne zmluvy a z týchto dokladov vyplýva, že žalovaný predal pozemok a dom a nadobudnuté finančné prostriedky investoval do bytu. Taktiež zo znaleckého posudku vyplýva, že ide o zrekonštruovaný byt, t.z. že nehnuteľnosť bola zhodnotená. Finančné prostriedky, ktoré boli použité na zhodnotenie bytu, nadobudol výlučne žalovaný, či už darom alebo dedením a tieto boli investované do bytu, a tak žiada výplatu pre žalovaného v celkovej výške 40.000 eur. Finančné prostriedky, ktoré nadobudol darom a dedením boli vo výške približne 30.000 eur.

Na pojednávaní 11.10.2018 žalovaný poukázal na to, že disparita pri vyporiadaní neprichádza v žiadnom prípade do úvahy, nakoľko žalovaný bol už v trestnom konaní odsúdený a trest si riadne vykonal a nemôže byť dvakrát potrestaný. V rámci civilného konania prípadná sankcia, ktorá by spočívala v znížení zákonného podielu žalovaného za správanie, za ktoré už bol právoplatne odsúdený a trest vykonal, by bola v rozpore so zásadou "ne bis in idem" (nie dvakrát za to isté). Ďalej žalovaný uviedol, že žalobkyňa vedela o finančných prostriedkoch, ktoré dostal od svojej starej matky, a to 15.000 kanadských dolárov. Pokiaľ ide o jednotlivé autá, tak Volkswagen bol zakúpený za kúpnu cenu 230.000,- Sk a po krátkom užívaní bolo toto auto predané a peniaze boli vložené na účet. Ďalšie vozidlo SUZUKI bolo kúpené za sumu okolo 400.000,- Sk a taktiež bolo predané a peniaze išli na účet. Auto SEAT, ktoré bolo kúpené za sumu 12.000 až 15.000 eur bolo taktiež predané a peniaze boli taktiež vložené na účet. Bolo to vlastne tak, že na účte boli finančné prostriedky od starej matky, neboli tam len finančné prostriedky, ktoré zarobil. To bol iný účet. Žalovaný potvrdil, že mal viacero účtov, na ktorých boli finančné prostriedky a potvrdzuje, že autá boli zakúpené z tých peňazí, ako sú uvedené v čestnom vyhlásení. Peniaze, ktoré nadobudol podľa čestných vyhlásení, boli rozdelené do viacerých účtov a pokiaľ ide o mzdu, tak tam bol zriadený ďalší samostatný účet, na ktorý bola mzda poukazovaná. K tomuto účtu mala dispozičné právo aj žalobkyňa. Žalobkyňa taktiež musí vedieť o tom, že väčšina týchto finančných prostriedkov bola použitá na rekonštrukciu bytu, či už išlo o kúpeľňu, WC, kuchynskú linku, dlažbu. Toto všetko bolo z peňazí od starej matky, tak ako sú uvedené v čestnom vyhlásení zo dňa 5.3.2018, lebo išlo o peniaze, resp. nehnuteľnosti po starej matke U. Y.. Ďalej žalovaný poukázal na to, že aby mohli odkúpiť byt, tak žalovaný sa zaviazal odpracovať 15 rokov v armáde.

V záverečnom vyjadrení žalovaný uviedol, že zotrváva na predchádzajúcich prednesov a po spočítaní aktív a pasív žalovaný dospel k záveru, že aktíva pre žalobcu sú 42.415 eur. Pretože už žalovaný bol v trestnom konaní potrestaný a trest si vykonal, tak sa k nemu pristupuje ako k rovnocennému a nemôže byť potrestaný dvakrát. Na základe tohto žalovaný žiada, aby žalobkyňa vyplatila sumu 42.415 eur titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Ako vyplynulo z výpovede svedkov, tak bolo preukázané, že žalovanému bola vyplatená peňažná suma 9.958 eur v roku 2002, 5.000 eur v roku 2010 a 15.000 kanadských dolárov v roku 1998 a túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa K.

U., matka žalobkyne, ktorej žalovaný požičal sumu 15.000,- Sk. Na základe tohto žalovaný žiadal vyporiadať BSM tak, že mu bude priznaná suma 42.415 eur a trovy konania.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané výsluchom strán konania, svedkov U. Y., Z. Y., K. U. a oboznámením listinných dôkazov - výpisov z LV č. XXXX kat. územie K., LV XXX kat. územie X., zmluvy o prevode vlastníctva bytu, zmluvy o spotrebnom úvere, zmluvy o splátkovom úvere, uznania dlhu a dohody o splátkach, kúpnych zmlúv, osvedčenia o dedičstve, čestných vyhlásení a rozsudkov OS Žilina č.l. 30P/374/2012 - 65 zo dňa 16.9.2013, č.k. 17C/86/2015- 52 zo dňa 3.6.2015, č.k. 3T/57/2013 - 416 zo dňa 8.10.2013, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa vo výpovedi sa pridržiavala žaloby a písomných a ústnych vyjadrení svojho právneho zástupcu.

Žalovaný vo výpovedi uviedol, že predmetný byt mu bol pridelený ako služobný do užívania v roku 1998 a on sa zaviazal odpracovať v armáde po dobu 18 rokov. Pokiaľ ide o prvý úver podľa zmluvy, ktorú predložila žalobkyňa vo výške 108.000,- Sk, tak peniaze boli na zariadenie bytu, a to na základné veci a úver bol splatený zo zárobku žalovaného, pretože žalovaná bola na materskej dovolenke a mala nízky príjem. Pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré nadobudol podľa čestného prehlásenia, tak o týchto žalobkyňa vedela. Brat žalovaného Z. Y. mu vyplatil sumu 300.000,- Sk a aj keď v kúpnej zmluve, ktorá sa týka rodinného domu bola uvedená iná kúpna cena, tak táto bola podstatne vyššia a bola vyplatená v sume spolu 630.000,- Sk, takže výplata pre žalovaného bola skutočne 300.000,- Sk. Bolo to práve z dôvodu, aby sa neplatila príliš veľká daň. Pokiaľ ide o finančné prostriedky od starej matky, ktorá mala sestru v Kanade, tak po jej smrti táto rozdelila medzi žalovaného a brata peniaze a vtedy dostal žalovaný sumu 15.000 kanadských dolárov a o tomto taktiež vedela žalobkyňa. Všetky tieto finančné prostriedky boli investované do bytu, ako to vyplýva aj z fotografií zo znaleckého posudku a žalobkyňa žiadne peniaze na rekonštrukciu bytu nedala, táto mala len chladničku a starý televízor. Pokiaľ ide o hnutelné veci, tak nesúhlasí s rozsahom hnutelných vecí, pretože sú tam aj ďalšie, ktoré neboli započítané a spolu hodnota hnutelných vecí je 8.635 eur a žiada, aby tieto veci boli prikázané žalobkyňi, a to aj tie, ktoré v žalobe nie sú uvedené a ktoré doplní a žiada, aby z tejto sumy 8.635 eur žalobkyňa vyplatila žalovaného. Ďalej uvádzal, že má zakázaný prístup do bytu, ale má tam osobné veci a žiada aby ich žalobkyňa vydala. Ďalej namietá zmluvu o úvere na nákup auta SUZUKI, pretože uviedol žalobkyňi, že keď si chce kúpiť auto, tak nech si ho napíše na seba a potom nech ho aj zaplatí, a tak nesúhlasí aby sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na splácaní úveru za nákup motorového vozidla.

Svedkyňa U. Y. - matka žalovaného uviedla, že peniaze, ktoré sa uvádzajú v čestnom vyhlásení, podľa ktorého Z. Y. vyplatil X. Y. v roku 2002 peňažnú sumu 300.000,- Sk, ktorá pripadala na podiel z predaja rodinného domu a ďalej v roku 2010 vyplatil sumu 5.000 eur, ktorá bola podiel z predaja pozemkov a zároveň, že X. Y. v roku 1998 prijal peňažnú sumu 15.000 kanadských dolárov, tak svedkyňa sa vyjadrila, že peniaze boli spotrebované na rekonštrukciu bytu na Hájiku. Svedkyňa pri rekonštrukcii nebola, ale žalovaný dostal od vojska byt a tento nebol zariadený a kupovali sa vstavané skrine, kuchynská linka, kúpeľňa, robila sa rekonštrukcia a žalobkyňa bola po dobu 6 rokov na materskej dovolenke. Strany konania žili z toho čo zarobil žalovaný a uvedené peniaze boli použité na byt, na jeho zariadenie a na jeho rekonštrukciu a keď nemali dostatok peňazí, tak boli použité aj na bežnú spotrebu a bežné denné výdavky. Takto bolo naložené s peniazmi, ktoré sú uvedené v čestnom vyhlásení. Svedkyňa nevie o tom, že by strany konania si zobrali úver alebo pôžičku, ale myslí že nie, nikto ju o ničom neinformoval.

Svedok Z. Y. - brat žalovaného k uvedenému čestnému vyhláseniu o nadobudnutí peňazí uviedol, že tieto peniaze boli použité na rekonštrukciu bytu a na zariadenie bytu. Byt sa kompletne rekonštruoval, či už kúpeľňa, WC, kuchyňa a taktiež sa kupovalo zariadenie. Svedok nebol osobne prítomný keď stará matka U. Y. odovzdávala peniaze žalovanému, ale vie o tom z počutia a každému z bratov dala totožnú sumu a založila vkladnú knižku pri narodení. Na otázku či pred rekonštrukciou a po rekonštrukcii bol v byte svedok uviedol, že veľakrát v byte nebol a nevie uviesť ani obdobie, ale pamätá si, že po rekonštrukcii bol v byte. Na otázku, aby sa vyjadril k sume 300.000,- Sk, ktorá bola vyplatená ako podiel z predaja rodinného domu, pričom táto suma nezodpovedá výške kúpnej ceny podľa zmluvy, svedok uviedol, že čítal zápisnicu a vie, že je napádaná nákupná cena. Na otázku akú zápisnicu čítal, svedok sa vyjadril, že sa vyjadril nesprávne a vlastne mu o tom hovorili a hovoril s bratom, teda so žalovaným. Na konkrétnu otázku či bol oboznámený so zápisnicou z pojednávania vo veci vyporiadania BSM a či mu ju niekto predložil, aby si ju prečítal, svedok uviedol, že nešlo o zápisnicu, ale hovoril s bratom. Ku kúpnej cene sa tak vyjadril, že v zmluve bola uvedená kúpna cena 300.000,- Sk, ale v skutočnosti bola cena 600.000,- Sk, teda okolo 20.000 eur, a tak každý z nich, vrátane žalovaného, nadobudli sumu 300.000,- Sk. Na otázku prečo bola iná kúpna cena uvedená v zmluve

a iná bola v skutočnosti vyplatená, sa svedok vyjadril, že tak sa dohodli s kupujúcim. Na otázku v akom pomere boli investície do bytu a v akom pomere bolo nakúpené zariadenie do bytu svedok uviedol, že sa k tomuto vyjadríť nevie, ale peniaze išli pre rodinu a v tomto prípade do bytu.

Žalovaný k výsluchu svedkov, na otázku či finančné prostriedky podľa čestného vyhlásenia boli použité, tak ako uviedla svedkyňa U. Y., jednak na rekonštrukciu bytu, na nákup zariadenia, ale aj na bežnú spotrebu, sa tak vyjadril, že počas materskej dovolenky žalobkyne mali nižší príjem, a tak áno, peniaze boli spotrebované aj na bežné výdavky, najmä pre deti. Žalobkyňa na totožnú otázku uviedla, že nepopiera, že od rodiny žalovaný dostal skutočne nejaké finančné prostriedky a tieto boli použité na rekonštrukciu bytu a na nákup zariadenia, ale aj na bežné výdavky pre rodinu a deti a v značnom rozsahu tieto peniaze minul samotný žalovaný, ktorý bol zvyknutý viesť nákladný život.

Žalobkyňa na otázku, či má vedomosť o tom v akej výške boli poskytnuté finančné prostriedky zo strany rodinných príslušníkov žalovaného, či už darované alebo požičané uviedla, že nevie uviesť konkrétnu sumu.

Svedkyňa K. U. - matka žalobkyne k čestnému prehláseniu zo dňa 3.8.2018, kde uviedla, že z finančných prostriedkov kúpili elektrospotrebiče, chladničku s mrazničkou, automatickú práčku, mikrovlnku a televízor v rokoch 1997 a 1998 potvrdila, že chladničku, práčku a mikrovlnku kúpili oni a na televízor dali peniaze s tým, že keď sa sťahovali tak nemali vybavenie žalobkyňa a žalovaný, a tak kúpili tieto veci, resp. dali na nákup peniaze. Na otázku, či jej žalovaný niekedy požičal peniaze uviedla, že áno a išlo o sumu 150.000,- Sk.

Podľa rozsudku OS Žilina č.k. 30P/374/2012-65 zo dňa 16.9.2013, právoplatný 8.11.2013, bolo manželstvo účastníkov T. Y. rod. U. a X. Y. rozvedené a maloleté deti E. a U. boli zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je povinný platiť na výživu maloletého E. výživné 100 eur mesačne a na výživu maloletého U. výživné 80 eur mesačne a nebol upravený styk otca s maloletými deťmi.

Podľa rozsudku OS Žilina č.k. 17C/86/2015-52 zo dňa 3.6.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 17C/86/2015-68 zo dňa 17.8.2015 bol žalovaný úplne vylúčený z užívania bytu č.3, nachádzajúceho sa na 1.poschodí vo vchode č. 63 obytný dom č.s. XXXX na ulici U. V. v K., K., postavený na pozemku parcela č. KN C 1472/74 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m² a z užívania spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku, podiel vyjadrený v 6984/273541, zapísané na LV XXXX kat. územie K., a to právoplatnosťou rozsudku. Rozsudkom KS v Žiline č.k. 9Co/674/2015-75 zo dňa 3.6.2015, právoplatný 8.2.2016 bol rozsudok okresného súdu potvrdený.

Podľa rozsudku OS Žilina č.k. 3T 57/2013-416 zo dňa 8.10.2013 bol obžalovaný X. Y. uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa skutkového vymedzenia ako poškodení sú manželka T. Y. a deti E. Y. a U. Y.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.12.2013.

Podľa znaleckého posudku č. 126/2018 znalkyne Ing. Marty Hoštákovéj zo dňa 19.5.2018 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty bytu č. 3, 1.poschodie obytný dom č.s. XXXX na pozemku parcela KN C 1472/74 spolu so spoluvlastníckym podielom, kde bol zadávateľom žalovaný bolo zistené, že všeobecná hodnota stavieb a pozemkov je spolu 80.200 eur. Podľa pripojeného čiastočného výpisu z LV XXXX kat. územie K. bolo zistené, že je zapísaná parcela registra C parcelné číslo 1472/74 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m² a stavba - obytný dom č.s. XXXX na parcele č. 1472/74 a je zapísaný byt č. 3, vchod 63, 1.poschodie, vlastník X. Y. a T. Y. rod. U., spoluvlastnícky podiel 1/1 a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo výške 6984/273541 a titul je zmluva zo dňa 21.1.2011, podľa V 10469/2010.

Podľa výpisu z LV č. XXX kat. územie X. bolo zistené, že je zapísaná parcela registra C parcelné číslo 782/2 - ostatné plochy o výmere 386 m² a ako vlastníci sú zapísaní X. Y. a T. Y. rod. U., podiel 1/1 a titul nadobudnutia je kúpna zmluva V 5053/2000.

Podľa zmluvy zo dňa 29.11.2010 bolo zistené, že bola uzavretá zmluva o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva medzi predávajúcim SR - Bytová agentúra rezortu Ministerstva obrany a kupujúcimi X. Y. a T. Y. a predmetom bol byt č. 3., 1.poschodie bytový dom č.s. XXXX, ulica U. V. XX v K. a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 6984/273541 na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku C KN č. 1472/74 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m², zapísané na LV XXXX kat. územie K.. V článku III je uvedená kúpna cena s tým, že celková kúpna cena je 14.352,99 eur a po zaplatení 15 %, t.z. 2.115,26 eur v lehote do 20 dní od podpisu zmluvy, zostatok bude splácaný v pravidelných mesačných bezúročných splátkach po dobu najviac 120 mesiacov, a to 119 splátok po 99,89 eur a posledná splátka 99,58 eur.

Podľa zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.3.2011 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi SLSP a.s. ako banka a dlžníci X. Y. a T. Y., kde predmetom úverovej zmluvy č. 0425470614 je poskytnutie splátkového úveru vo výške 10.000 eur a počet splátok je 122 od 15.5.2011, konečná splatnosť 15.6.2021 a výška splátky od prvého čerpania do 30.4.2011 vo výške 40,91 eur a od 15.5.2011 vo výške 116,44 eur.

Podľa zmluvy o spotrebnom úvere č. LZL/11/40231 zo dňa 29.9.2011 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi veriteľom IMPULS -LEASING Slovakia s.r.o. a dlžníkom T. Y. a podľa článku 1 sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi spotrebný úver, ktorého výška bola 9.214,40 eur a počet splátok 60, splátka úveru 195,78 eur. Súčasťou zmluvy bol aj splátkový kalendár a preberací protokol, kde je ako preberajúca žalobkyňa a odovzdávajúci A - AUTO s.r.o. a predmetom je motorové vozidlo SUZUKI SWIFT. Preberací protokol je zo dňa 29.9.2011. Podľa potvrdenia o splatení pohľadávky z úveru veriteľa IMPULS - LEASING Slovakia s.r.o. zo dňa 18.2.2016 vyplýva, že veriteľ potvrdil, že pohľadávka zo zmluvy o spotrebnom úvere č. LZL/11/40231, na základe ktorej poskytol veriteľ úver vo výške istiny 9.214,40 eur dlžníkovi T. Y., bola zaplatená v plnej výške istiny vrátane príslušenstva. Podľa uznania dlhu a dohody o splátkach zo dňa 30.7. 2013 bolo zistené, že táto bola uzavretá medzi veriteľom Bytterm a.s. a dlžníkom T. Y. s tým, že žalobkyňa uznala dlh vo výške 1.699,52 eur, čo je nedoplatok z ročného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2012 a zaviazala sa splácať v splátkach po 169,95 eur s tým, že prvá splátka bude zaplatená do 25.8.2013 a zaviazala sa zaplatiť úrok z omeškania v celkovej výške 77,60 eur.

Podľa kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti V 737/02 zo dňa 2.5.2002 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi predávajúcimi Z. Y., X. Y. a U. Y. a kupujúcou U. V., kde predmetom bol rodinný dom č.s. XXX postavený na parcele č. 245 s príslušenstvom, kat. územie G. E. - X., okres Ružomberok, zapísaný na LV XXXX a dohodnutá kúpna cena bola 320.260,- Sk. Dňa 8.8.2002 bol uzavretý dodatok ku kúpnej zmluve zo dňa 2.5.2002 s tým, že v dodatku v článku III je uvedená kúpna cena 320.260,- Sk a táto bude zaplatená Z. Y. 266.880,- Sk, X. Y. 26.690,- Sk a U. Y. 26.690,- Sk.

Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 14.12.2009 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi predávajúcimi Z. Y., X. Y. a U. Y. a kupujúcimi L. U. a V. U. a predmetom boli pozemky kat. územie G. E. a kúpna cena bola spolu 10.700 eur, podľa článku III kúpnej zmluvy. Podľa dodatku č. 1 zo dňa 13.1.2010 k zmluve V 2706/09 došlo k zmene v úvodnej časti zmluvy. Podľa dodatku č. 2 ku kúpnej zmluve V 2706/09 zo dňa 5.2.2010 sa zmenil článok II a V kúpnej zmluvy zo dňa 14.12.2009, ktorý sa týkal podielového spoluvlastníctva predávajúcich a podielov, ktoré nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva kupujúci.

Podľa osvedčenia o dedičstve D 185/01 - 19 zo dňa 30.11.2001 v dedičskej veci po poručiteľke U. Y., zomretá XX.X.XXXX vyplýva, že dedičia zo zákona sú právni nástupcovia nebohého syna X. Y., a to jeho deti Z. Y., X. Y. a U. Y.. Podľa dohody o vyporiadaní dedičstva je nadobúdateľom predmetu dedičstva vnuk poručiteľky Z. Y., a to bez povinnosti vyplácať spoludedičov.

Podľa osvedčenia o dedičstve 4D/763/2009 zo dňa 10.11.2009 po poručiteľke U. Y., zomretá XX.X.XXXX, za účasti dedičov Z. Y. a X. Y., podľa dohody nehnuteľností, a to pozemky, nadobúda X. Y..

Podľa čestného vyhlásenia zo dňa 5.3. 2018 U. Y. vyhlásila, že jej syn Z. Y. svojmu bratovi X. Y. osobne vyplatil v roku 2002 peňažnú sumu vo výške 300.000,- Sk (9.958 eur), predstavujúcu na neho pripadajúci podiel z predaja rodinného domu č.s. XXX, kat. územie G. E., po starej matke U. Y., ktoré nadobudli ako dedičia podľa osvedčenia D 185/01 a osobne vyplatil v roku 2010 peňažnú sumu vo výške 5.000 eur predstavujúcu na neho pripadajúci podiel z predaja pozemkov kat. územie G. E. po starej matke U. Y., ktoré nadobudli ako dedičia podľa osvedčenia o dedičstve 4D/763/2009. Zároveň čestne vyhlásila, že X. Y. prijal v roku 1998 od starej matky U. Y. peňažnú sumu vo výške 15.000 kanadských dolárov.

Podľa čestného vyhlásenia zo dňa 5.3.2018 Z. Y. potvrdil totožné skutočnosti, a to že osobne vyplatil v roku 2002 žalovanému peňažnú sumu vo výške 300.000,- Sk a v roku 2010 peňažnú sumu vo výške 5.000 eur a potvrdil, že žalovaný prijal v roku 1998 od U. Y. peňažnú sumu vo výške 15.000 kanadských dolárov.

Žalobkyňa predložila ďalšie doklady o mzde, prehľade transakcií a platbách.

Súd prvej inštancie vec správne posúdil podľa ust. § 143, § 144, § 145, § 148, § 149 ods. 1,3 a § 150 Občianskeho zákonníka.

Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania bolo preukázané, že sú splnené podmienky na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádzalo z právneho názoru, že ak v konaní o vyporiadanie niektorých z účastníkov tvrdí, že niektoré veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom,

nevzbudzujúcim pochybnosti. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec alebo právo do vyporiadania nepatrí. V konaní mal súd nesporne preukázané, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán konania patrí nehnuteľnosť trojizbový byt č. 3, 1. poschodie, vchod 63, dom č. súp. XXXX ulica U. V. v K., postavený na parcele KN C 1472/74, ako aj spoluvlastnícky podiel k spoločným častiam a zariadeniam domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku KN C 1472/74 o výmere 539 m², veľkosť spoluvlastníckeho podielu 6.984/273541, všetko zapísané na LV č. XXXX obec Žilina, k.ú. K.. Ako vyplynulo zo zhodného vyjadrenia oboch strán konania v súlade so znaleckým posudkom, ktorý predložil žalovaný, tak všeobecná hodnota nehnuteľnosti, a to bytu spolu aj so spoluvlastníckym podielom je spolu 80.200,- eur. Strany konania sa jednoznačne vyjadrili, že žiadajú vyporiadať byt tak, že tento spolu aj so spoluvlastníckymi podielmi bude prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne v zostatkovej všeobecnej hodnote 80.200,- eur a súd vychádzal z takejto dohody strán konania. Žalobkyňa uvádzala, že do bezpodielového spoluvlastníctva patrí aj pozemok č. KN C 782/2, zapísaný na LV XXX k.ú. X. a svoje skutkové tvrdenia aj preukázala. Všeobecná hodnota tohto pozemku ku dňu zániku BSM bola určená podľa žaloby sumou 1.930,- eur. Žalovaný k tomuto predmetu pozemku sa vôbec nevyjadril, nenamietal, že by pozemok nepatril do BSM, ani nenamietal jeho všeobecnú hodnotu. Na základe toho bol potom tento pozemok prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne a bola určená všeobecná zostatková hodnota vo výške 1.930,- eur. Súd prvej inštancie pri vyporiadaní hnutelných vecí prihliadal na dohodu medzi stranami sporu, keď sa dohodli na zostatkovej hodnote hnutelných vecí na výške 2.700,- eur. Ďalej súd vo veci vyporiadal pasíva, keď výška pasív medzi stranami konania taktiež nebola sporná a žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne. Počas manželstva spoločne uzavreli zmluvu o prevode vlastníctva bytu, kúpna cena bola 14.352,99 eur s tým, že 15 % , tzn. 2.115,26 eur bola zaplatená v lehote 20 dní od podpisu zmluvy a zostatok podľa dohody bol splácaný v splátkach po 99,89 eur - 119 splátok a 99,58 eur - posledná splátka. Ku dňu rozhodnutia ešte nebola zaplatená celá kúpna suma, ktorú platí žalobkyňa, a tak bolo dohodnuté, že je preberateľkou dlhu veriteľa Slovenská republika - Bytová agentúra rezortu Ministerstva obrany s tým, že výška dlhu ku dňu zániku BSM, t.j. k 8.11.2013 bola 8.490,65 eur a táto suma bola predmetom vyporiadania. Sporné bolo tiež uzavretie zmluvy o úvere, kde veriteľom bola SLSP, zmluva bola uzavretá 21.3.2011 oboma stranami konania ako dlžníkmi a ku dňu zániku BSM bola dlžná suma 10.472,73 eur, ktorá ku dňu rozhodnutia o vyporiadaní BSM je zaplatená a celú túto sumu zaplatila žalobkyňa. Medzi pasíva patrí aj dlh, ktorý zaplatila žalobkyňa správcovi bytu Bytterm a.s., na základe uznania dlhu a dohody o splátkach zo dňa 30.7.2013 v celkovej výške 1.461,86 eur s tým, že tento nedoplatok ročného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu vznikol ešte počas trvania manželstva strán konania a túto dlžnú sumu ku dňu zániku BSM vo výške 1.461,86 eur vyplatila výlučne žalobkyňa. Súd prvej inštancie nezahrnul do bezpodielového spoluvlastníctva osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI SWIFT, ev. č. ZA935EX, ktoré žiadala vyporiadať žalobkyňa ako hnutelnú vec a taktiež medzi pasíva nezahrnul sumu 7.176,24 eur, ktorú žiadala zaradiť žalobkyňa ako dlh, ktorý vznikol na základe zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 29.9.2011. Bolo totiž zistené, že túto zmluvu ako dlžník uzavrela výlučne len žalobkyňa a žalovaný nebol účastníkom tejto zmluvy. Preto súd vychádzal z ustálenej judikatúry, podľa ktorej, ak zmluva o úvere je uzavretá ako s dlžníkom len jedným z manželov, tak nejde o pasíva, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva, ale podľa tejto zmluvy je zaviazaný ako dlžník iba ten z manželov, ktorý bol účastníkom zmluvy o úvere. Nejde teda o spoločný záväzok oboch strán konania. Zároveň súd nevyporiadal ako hnutelnú vec osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI SWIFT, ktorá taktiež nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva oboch strán konania. Ako vyplynulo z predložených listinných dôkazov, a to potvrdenia o splatení pohľadávky z úveru zo dňa 18.2.2016, tak pohľadávka veriteľa zo zmluvy o spotrebnom úvere č. LZL/11/40231, na základe ktorej veriteľ IMPULS - Leasing Slovakia s.r.o. poskytol úver vo výške 9.214,40 eur dlžníkovi T. Y. bola zaplatená v plnej výške istiny vrátane všetkého príslušenstva. Z potvrdenia vyplýva, že zároveň týmto zanikli dôvody trvania zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, ktoré bolo zriadené zmluvou o zabezpečovacom prevode zo dňa 29.9.2011 k predmetu osobný automobil SUZUKI SWIFT a vlastnícke právo k predmetu zabezpečenia v zmysle čl. III. ods. 3 prešlo bez ďalšieho späť na dlžníka. Na základe tohto bolo preukázané, že až v roku 2016 po zaplatení celej dlžnej sumy podľa zmluvy zo dňa 29.9.2011 žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k motorovému vozidlu a pretože bezpodielové spoluvlastníctvo strán konania zaniklo 8.11.2013, tak vlastnícke právo k motorovému vozidlu bolo nadobudnuté žalobkyňou už po zániku bezpodielového spoluvlastníctva, a tak táto hnutelná vec do BSM žalobkyne a žalovaného nepatrí a nebola predmetom vyporiadania. Pokiaľ žalovaný žiadal, aby mu bolo uhradené čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a uviedol, že bolo preukázané podľa čestných vyhlásení zo dňa 5.3.2018, ako aj na základe výsluchu svedkov U. Y. a Z. Y., že žalovaný nadobudol od svojho brata sumu 5.000 eur v roku 2010 ako výplatu za predaj pozemkov v kat. úz. G. E. po starej

matke U. Y., ďalej sumu 300.000,-Sk, čo je 9.958 eur v roku 2002, ktorá predstavovala podiel z predaja rodinného domu v kat. úz. G. E. a ďalej v roku 1998 od starej matky dostal sumu 15.000 kanadských dolárov a tvrdil, že časť z týchto finančných prostriedkov, ktoré patrili do jeho výlučného vlastníctva, boli spotrebované na rekonštrukciu bytu, nákup zariadenia a aj ako bežné výdavky pre rodinu a deti, súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal skutkové tvrdenie o tom, aká suma bola z výlučného majetku žalovaného vynaložená na spoločný majetok, a teda v akom rozsahu vzniklo právo žalovanému pri vyporiadaní BSM domáhať sa, aby mu bolo nahradené to, čo vynaložil na spoločný majetok. Svedkyňa U. Y. - matka žalovaného potvrdila prevzatie peňazí tak, ako tvrdil žalovaný a vyjadrila sa, že peniaze boli spotrebované na rekonštrukciu bytu, na jeho zariadenia a keď nemali dostatok peňazí, tak tieto boli použité aj na bežnú spotrebu a bežné denné výdavky. Ďalší svedok Z. Y. - brat žalovaného sa taktiež vyjadril, že nevie v akom pomere boli investície do bytu a v akom pomere bolo nakúpené zariadenie do bytu, ale peniaze išli pre rodinu. Súd prvej inštancie konštatoval, žalovanému by vzniklo právo domáhať sa, aby mu bolo nahradené to, čo z finančných prostriedkov v jeho výlučnom vlastníctve bolo vynaložené na nákup hnutel'ných vecí do bytu a na rekonštrukciu, ale keďže žalovaný nielenže neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, v akom rozsahu jeho výlučné finančné prostriedky boli vynaložené na spoločný majetok, ale ani neuniesol povinnosť tvrdenia a v konaní neuviedol to, aká suma z výlučných finančných prostriedkov žalovaného bola vynaložená na spoločný majetok a aká suma bola spotrebovaná na bežné výdavky počas manželstva strán konania, na základe toho súd konštatoval, že neboli splnené podmienky, aby pri vyporiadaní súd zohľadnil finančné prostriedky, ktoré boli z výlučného majetku žalovaného vynaložené na spoločný majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva, pretože žalovaný si nesplnil povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť a neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie toho, v akom rozsahu mu vzniklo právo domáhať sa náhrady za finančné prostriedky vynaložené na spoločný majetok. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa v zásade vychádza z ust. § 150 OZ, podľa ktorého základnou zásadou je zásada rovnosti (parity podielov). Z tejto zásady vyplýva, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Ide však o vyvrátiteľnú právnu domnienku, a preto tu má súd možnosť určiť podiely v inom pomere v závislosti od ďalších hľadísk určených v § 150 OZ. Súd na základe riadne zisteného skutkového stavu môže určiť inú výšku podielov. Úvaha súdu nie je ľubovoľná a súd pri určení výšky podielov musí prihliadnuť na potreby maloletých detí na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Túto výšku podielov môžu ovplyvniť také okolnosti, ako je výkon trestu odňatia slobody, alkoholizmus, užívanie drog, ľahkomyselné preberanie záväzkov a pod. V prejednávanej veci pri určovaní disparity súd prvej inštancie prihliadol na to, že žalovaný žalobkyňu a svoje dve maloleté deti týral fyzicky aj psychicky, za čo bol uznaný vinným podľa rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 3T/57/2013-416 zo dňa 8.10.2013 a tiež rozsudkom č.k. 17C/86/2015-52 zo dňa 3.6.2015 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 17C/86/2015 zo dňa 17.8.2015 bol žalovaný úplne vylúčený z užívania bytu, ktorý bol predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Súd konštatoval, že žalovaný počas trvania manželstva sa nielenže nestaral o svoju rodinu, ale práve naopak, týral ju, preto boli splnené podmienky, aby pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva súd prihliadal na všetky okolnosti prípadu a rozhodol o disparite podielov, a to v prospech žalobkyne vo výške 3/5 a v prospech žalovaného vo výške 2/5. V danom prípade nejde o opakovaný trest, ako tvrdil žalovaný, pretože je potrebné rozlišovať to, že v trestnom konaní bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a v civilnom konaní bolo rozhodnuté o vylúčení žalovaného z užívania bytu a toto konanie je konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, kde podľa § 150 OZ sa upravujú zásady pri vyporiadaní, ktoré umožňujú rozhodnúť, že podiely oboch manželov nie sú rovnaké, ale sú rozdielne, ktoré vyplývajú z tých istých skutkových okolností, a to psychické a fyzické týranie najbližších rodinných príslušníkov. Súd prvej inštancie konštatoval právny záver, že takéto vyjadrenie disparity vo výške 3/5 v prospech žalobkyne a 2/5 v prospech žalovaného je primerané a zodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva strán konania. Pri finančnom výpočte súd vychádzal z toho, že predmetom vyporiadania sú byt spolu s podielom na spoločných častiach a zariadeniach a na pozemku, čo predstavovalo sumu 80.200,- eur, pozemok v k.ú. X. v sume 1.930,- eur a hnutel'né veci 2.700,- eur, čiže spolu tieto hnutel'né a nehnuteľné veci tvoria aktíva bezpodielového spoluvlastníctva v celkovej výške 84.830,- eur. Z toho 1/5 je suma 16.966,- eur, a teda pre žalobkyňu 3/5 je suma 50.898,- eur a pre žalovaného 2/5 je suma 33.932,- eur. Ďalej súd vyporiadal pasíva, a to na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu 8.490,65 eur, kde sa stala preberateľkou žalobkyňa na základe zmluvy o úvere uzavretej so SLSP suma 10.472,73 eur, ktorú zaplatila výlučne žalobkyňa a na základe zmluvy uzavretej so správcom bytu Byttermom a.s. suma 1.461,86 eur, ktorú zaplatila výlučne žalobkyňa. Pasíva sú teda spolu suma 20.425,24 eur, zaokrúhlene 24.425 eur, z toho je 1/5 suma 4.085,- eur a 3/5 pre žalobkyňu suma 12.255,- eur a pre

žalovaného 2/5 suma 8.170,- eur. Na základe tohto, keďže všetky pasíva prebrala, resp. už zaplatila žalobkyňa, tak tu vznikla povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 12.255,- eur, ktorá pripadá na jej 3/5 -tinový podiel. Vzhľadom na uvedené pri vyporiadaní aktív vznikla povinnosť žalobkyni zaplatiť žalovanému sumu 33.932,- eur a pri vyporiadaní pasív vznikla povinnosť žalovanému vyplatiť žalobkyni sumu 12.255,- eur, čo je rozdiel 21.677,- eur a túto sumu je povinná zaplatiť žalobkyňa žalovanému titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva v lehote do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď prihliadol na to, že ani jedna zo strán nemala vo veci plný úspech a keďže ide o predmet vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva bolo rozhodnuté, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie žalovaný. V odvolaní namietol nesprávny výpočet masy majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď samotná žalobkyňa ustálila aktíva patriace do BSM na sumu 89.830,- eur, pričom súd ustálil, že hnuiteľné a nehnuteľné veci tvoria aktíva BSM vo výške 84.830,- eur. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa medzi aktíva BSM nesprávne nezapočítal výšku splátok za osobné motorové vozidlo SUZUKI SWIFT, keď počas trvania manželstva boli zaplatené splátky leasingového úveru vo výške 4.894,50 eur. Súd pochybil, keď dôsledne nerozlišil, čo bolo v priebehu manželstva nadobudnuté výlučne z príjmov žalovaného a čo bolo nadobudnuté zo spoločných príjmov manželov. Ani samotná žalobkyňa nepoprela investície do spoločného majetku zo strany žalovaného v pomerne vysokom rozsahu, pričom žalovaný preukázal, aké finančné prostriedky získal mimo BSM a tieto vynaložil na spoločný majetok. Taktiež nesúhlasí s ustálením pasív BSM, ako to spravil súd prvej inštancie, že žalovaný neprispel žiadnym spôsobom k nedoplatku zručného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2012. Odvolateľ považuje tiež právny názor súdu prvej inštancie, ktorým odôvodnil aplikáciu tzv. disparity podielov za nesprávny. Žalovaný trvá na tom, že aplikácia tzv. disparity podielov v okolnostiach prípadu je fakticky treťou sankciou, ktorú má znášať v rámci svojich vzťahov s bývalou manželkou. Zdôraznil, že za protiprávne konanie, ktoré zakladalo znaky skutkovej podstaty trestného činu už bol právoplatne odsúdený a uložený trest si riadne vykonal. Ďalšou sankciou bolo rozhodnutie o úplnom vylúčení z užívania bytu. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny, preto ho navrhuje potvrdiť. Zdôraznila, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že investoval vlastné finančné prostriedky do spoločného majetku. Považuje za zavádzajúce, že potvrdila tvrdenie žalovaného, že uznala investície žalovaného do spoločného majetku. Uviedla, že nejaké finančné prostriedky dostal, ale s tým, že tieto boli použité tak na rekonštrukciu bytu, na nákup zariadenia, ale aj na bežné výdavky pre rodinu a pre deti s tým, že poukazuje aj na to, že v značnom rozsahu ich žalovaný minul, pretože bol zvyknutý viesť nákladný život. Ďalej zdôraznila, že súd prvej inštancie správne v danej veci aplikoval výnimku zo zásady rovnosti podielov manželov, keď zohľadnil predovšetkým to, ako sa každý z manželov staral o rodinu. Žalovaný sa dlhodobo dopúšťal na žalobkyni a ich maloletých deťoch fyzického a psychického násillia, za čo bol aj právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, teda žalovaný sa nielenže o rodinu nestaral, ale naopak, svoju rodinu týral a toto správanie zanechalo na žalobkyni a deťoch následky v podobe poškodenia ich zdravia. Tieto skutočnosti sú podrobne opísané v rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 3T/57/2013-416 zo dňa 8.10.2013, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a ktorým bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov. Aj v zmysle judikatúry výšku podielov manželov môžu ovplyvniť také okolnosti, ako je výkon trestu odňatia slobody. Pre žalovaného sa nejedná o viacnásobný trest, ako to podsúva v odvolaní, keď sa stavia do pozície „obeť“. Opak je však pravdou, pretože obeťou jeho násilného správania psychického a fyzického týrania, ktoré dosiahlo intenzitu zločinu, sú práve žalobkyňa a ich deti. Bola to žalobkyňa, ktorá sa o udržanie spoločných vecí, o deti a domácnosť starala s vypoätím všetkých síl. S poukazom na uvedené navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 CSP) proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez ohľadu na rozsah odvolania (§ 379 písm. c) CSP v spojení s § 150 Občianskeho zákonníka) a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380 CSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledovných dôvodov:

5. Predmetom sporu bolo v danom prípade vyporiadanie BSM strán sporu po ich rozvode. Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka jednotlivých hodnôt účastníkov - bývalých manželov. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto vlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie BSM sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, tzn. že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Predmetom vyporiadania BSM môže byť iba to, čo môže byť predmetom vlastníctva (§ 143 Občianskeho zákonníka), teda nehnuteľnosti, hnutelné veci, pohľadávky a dlhy a čo existovalo ku dňu jeho zániku, pričom v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka manžel je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo sa z jeho vlastného vynaložilo na spoločný majetok. Neprichádza v zásade do úvahy, aby v rámci vyporiadania BSM bolo vyporiadávané to, čo jeden z manželov zo svojho vlastného vynaložil na bežnú spotrebu v manželstve, teda finančné prostriedky jedného z manželov spotrebované v priebehu manželstva na bežnú spotrebu a nie na konkrétny majetok.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany sporu, konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozsudku podľa ust. § 220 CSP, keď okresný súd v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením, ako aj s odôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné a neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody.

7. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd nesprávne vyčíslil výpočet masy majetku patriaceho do BSM, pretože žalobkyňa tvrdila masu BSM v sume 89.830,- eur a súd ju ustálil na sumu 84.830,- eur, táto námietka je nedôvodná, pretože suma 84.830,- eur bola výsledkom vykonaného dokazovania. Rovnako odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolacej námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie nesprávne medzi aktíva BSM nezapočítal výšku splátok za osobné motorové vozidlo SUZUKI SWIFT, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI SWIFT nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, pretože z predložených listinných dôkazov, a to z potvrdenia o splatení pohľadávky z úveru zo dňa 18.2.2016, tak pohľadávka veriteľa zo zmluvy o spotrebnom úvere č. LZL/11/4231, na základe ktorej veriteľ IMPULS - Leasing Slovakia s.r.o. poskytol úver vo výške istiny 9.214,40 eur dlžníkovi T. Y. (žalobkyňa). Táto bola zaplatená v plnej výške istiny vrátane všetkého príslušenstva. Z potvrdenia ďalej vyplynulo, že tým zanikli dôvody trvania zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, ktoré bolo zriadené zmluvou o zabezpečovacom prevode zo dňa 29.9.2011 k predmetu osobný automobil SUZUKI SWIFT na dlžníka. Na základe uvedeného bolo teda zrejmé, že až v roku 2016 po zaplatení celej dlžnej sumy podľa zmluvy zo dňa 29.9.2011 žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k motorovému vozidlu a pretože bezpodielové spoluvlastníctvo strán konania zaniklo dňa 8.11.2013, tak vlastnícke právo k motorovému vozidlu bolo nadobudnuté žalobkyňou už po zániku bezpodielového spoluvlastníctva, a preto táto hnutelná vec ani podľa odvolacieho súdu nemohla patriť do BSM a nemohla byť ani predmetom vyporiadania. Navyše, ako vyplýva zo spisového materiálu, v čase splácania leasingových splátok bol žalovaný vo výkone trestu odňatia slobody.

8. Odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvej inštancie ani pri uplatnení zásady disparity podielov, ktorú žalovaný namietal vo svojom odvolaní. Aj podľa odvolacieho súdu v konaní bolo nepochybne preukázané správanie žalovaného počas manželstva, ktoré bolo predmetom nielen civilného konania č. k. 17C/86/2015-52 zo dňa 3.6.2015, ktorým bol žalovaný úplne vylúčený z užívania bytu, ale aj trestného konania č.k. 3T/57/2013-416 zo dňa 8.10.2013, v ktorom bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a ktorým bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Vyššie uvedené preukázané skutočnosti boli potom správne dôvodom pre uplatnenie zásady disparity.

9. Ani ďalšia námietka žalovaného nie je dôvodná, pokiaľ tvrdil, že súd pochybil, keď dôsledne nerozlíšil, čo bolo v priebehu manželstva nadobudnuté výlučne z príjmov žalovaného a čo bolo nadobudnuté zo spoločných príjmov manželov. Ustanovenie § 150 druhá veta OZ zakotvuje, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, v akom rozsahu boli jeho výlučné finančné prostriedky vynaložené na spoločný majetok, keď neuviedol, aká suma z výlučných finančných prostriedkov žalovaného bola vynaložená na spoločný majetok a aká suma bola spotrebovaná na bežné výdavky počas manželstva strán konania. Preto prvostupňový súd nemohol zohľadniť finančné prostriedky, ktoré údajne boli z výlučného majetku žalovaného vynaložené na spoločný majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva, pretože žalovaný si nesplnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, keď jednoznačne neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, v akom rozsahu mu vzniklo právo domáhať sa náhrady za finančné prostriedky vynaložené na spoločný majetok.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedol žalovaný vo svojom odvolaní, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanvej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, mal dostatočné podklady a na ich základe dospel k správnym skutkovým zisteniam ohľadom uzatvorenia rozsahu masy z hľadiska toho, čo do nej patrí a čo nie, hodnoty vecí, posúdenia dlhu z úverovej zmluvy a jeho výšky a určenia podielov oboch účastníkov. Dôvody, pre ktoré tak urobil správne, rozobral v odôvodnení rozsudku. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to vrátane výroku o trovách konania, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)